

ἤφηνεν (τὴν ἄφησε κ' ἔφυγε) Κῶς (Καρδάμ.) Ἄφησε τὸ γιό του ἀποπαίδι, γιὰ νὰ τὰ γλεδήσῃ ἢ τσουπάρα του τσ' ὁ γα-
βράκος του (ἀποπαίδι = ἀπόκληρον, τσουπάρα = θυγατέρα)
Πελοπν. (Ξεχώρ.) Ψέναμαν σφαχτὰ καὶ τὴ γλιντάγαμαν 'ς
τοὺς γάμ'ς θγνὸ-τρεῖς μέρις (σφαχτὰ = αἰγοπρόβατα) Ἡπ.
(Καταρρ.) Τὴ γλέντησα τὴ ζωούλα μου Πελοπν. (Γαργαλ.)
|| Γνωμ.

Γλεντᾶτε τα, κορίτσια μου, τὰ τρυφερά σας νιάτα,
γιατὶ θεὸς νὰ ῥθῇ ἕνας καιρὸς νὰ-ν-τὰ μαράνη ἢ πλάκα
Πελοπν. (Ἡλ.)

Ἐρχεσαι καὶ γλεντίζεις μας, | φεύγεις, κακοκαρδίζεις μας
Αἴγιν.

Πά' ὁ παππᾶς 'ς τὰ Πάταυρα, γυρίντζει, τριγυρίντζει,
καὶ 'μεῖς τήνε γλενδίντζομαι τήγ κόττα μὲ τὸ ρύντζι
Πάτμ.

Μάννα μου, τούτ' ἢ συντροφιὰ κι ἄς ἦτο κι ἄλλη τόση,
καὶ νὰ τὴν ἐγλενδίζ-ζαμε, ὥστε νὰ ξημερώσῃ
Κάσ.

Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε | 'ς τὴν κόρη ποὺ μὲ γλένταγε
Πελοπν. (Βερζ.)

Τὴν ἐρχομένη Κυριακή, ἂν τὰ οἰκονομήσω,
θὰ σὲ τρανήξω, κούκλα μου, νὰ πάω νὰ σὲ γλεντήσω
Ἀθῆν.

Γιατί, κακόμοιρε ντουνηῖ, σὲ μένα νὰ παινεῖσαι;
ἐγὼ 'μουν ποὺ σ' ἐγλένδιζ-ζα καὶ τώρα μ' ἀπαρνεῖσαι
Κάσ.

Χρυσό μου τριαντάφυλλο, μὴν καμαρώνῃς τόσο,
ἐγὼ ἤμουν ποὺ σὲ γλένταγα τρεῖς χρόνους καὶ καμπόσο
Ἡπ. (Μαργαρ.) 2) Καθυστερῶ, ἀργοπορῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
μιάς πράξεως, ἐπιδιώκων οὕτω μεγαλυτέραν ἀπόλαυσιν,
ὥς εἰς πόσιν, βρῶσιν κ.τ.τ.: Τὸ γλεντῶ τὸ καφεδάκι μου. Τὸ
γλεντῶ τὸ κρασί μου, δὲν τὸ πίνω μονοκοπανιὰ σύνθηθ.

γλερι τό, Πόντ. (Οἶν.) — Λεξ. Δημητρ. γλερίν Πόντ.
(Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Σκελὶς πορτοκαλλίου, σκόρδου κ.τ.τ. ἐνθ' ἄν. Συνών.
ἀ γ λ ἰ ὀ θ α, ἀ γ λ ἰ ὀ θ α, κ ω λ ἦ ν α, ξ α γ λ ἰ ὀ θ α, π υ ρ ο ὕ-
δ α, σ κ ε λ ἰ ὀ θ α, σ κ ε λ ἰ ὀ θ α, φ λ ἔ ν τ ζ α. 2) Τεμάχιον
μήλου, ἀπίου, κυδωνίου, πεπονίου κ.τ.τ. ἐνθ' ἄν.: "Ελα φά'
ἕνα γλερίν πεπόνι Οἶν. Συνών. φέτα.

γλευκόμετρο τό, Κ. Στασινόπ., Τὸ χρυσ., 85.

Ἐκ τῶν οὐς. γ λ ε ὕ κ ο ς καὶ μέτρο.

Ὅργανον διὰ τοῦ ὁποίου μετρεῖται ἡ περιεκτικότης τοῦ
γλεύκους εἰς σάκχαρον.

γλευκόπιττα ἢ, Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ λ ε ὕ κ ο ς καὶ πίττα.

Πίττα παρασκευαζομένη μὲ γλεῦκος ἢ γλυκὺν οἶνον.

γλευτήρι τό, Πόντ. (Ἀμισ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ὕ ω.

Ὀλισθηρὸν μέρος.

γλεύω Πόντ. (Ἀμισ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. γ λ ο ι ὀ ς.

Ὀλισθάνω, γλιστρῶ: Φότι περπάτεινε, ἔγλεψε κ' ἐκρε-
μίστε (φότι = ἐνθῶ). Συνών. ἀ πο γ λ ι σ τ ρ ῶ, γ λ ι-
σ τ ρ ῶ, γ λ ο ι ἄ ζ ω, ξ ε γ λ ι σ τ ρ ῶ.

γλιγλῆς ὁ, Προπ. (Πέραμ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιφών. γ λ ι γ λ ἰ.

Ὀνοματοπ., τὸ πτηνὸν Κορυδαλλὸς ὁ λοφιοφόρος (Gale-
rida cristata) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae): Ἡ
κατσούλα τοῦ γλιγλῆ (= τὸ λοφίον τοῦ κορυδαλλοῦ). Συνών.
ἀ σ κ ο ρ δ α λ λ ὀ ς, κ α τ σ ο υ λ ι ἔ ρ η ς, κ ο ρ υ δ α λ-
λ ὀ ς, κ ο υ κ ο υ λ ι ἄ τ α, κ ο υ ρ τ σ ο υ λ ι ἄ ν ο ς,
κ ο υ τ σ ο υ λ ι τ η ς, τ σ ο υ τ σ ο υ λ ι ἄ ν ο ς, τ σ ο υ-
τ σ ο ὕ λ ι α ν τ ρ ο ς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλιγλῆς Ἀγαθον.

γλιγλίρα ἢ, Ἡπ. (Πλάκ.)

Ὀνοματοπ. ἐκ τῆς φωνῆς γ λ ἰ - γ λ ἰ.

Τὸ πτηνὸν Κορυδαλλὸς ὁ ἀγροτικὸς (Alauda arvensis)
τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae): Ἡ γλιγλίρα φεῖρ'
τοῦ καλουκαίρ' κι πάει κι 'ς τοῦ β'νῶ.

γλιδοκαύκι τό, Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ λ ἰ δ α, διὰ τὸ ὅπ. βλ. λ ἰ γ δ α, καὶ
κ α υ κ ἰ.

Ἡ βάλανος τοῦ πέους τοῦ ὄνου.

γλιμμίδι τό, Κρήτ. Χίος γλιμμίδιν Χίος ἐγλεμμίδιν Χίος

Ἐκ τῆς προθ. ἐκ, τοῦ ἀρχ. οὐς. λ έ μ μ α (= τὸ ἀπολε-
πιζόμενον, τὸ ἐκλεπιζόμενον, ὁ φλοιὸς) καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -ί δ ι. Βλ. καὶ Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 29 (1917), 190.

Λεπτὴ λωρὶς ἀκατεργάστου δέρματος διὰ τῆς ὁποίας ρά-
πτονται τὰ δέρματα. Συνών. κ ο ρ δ έ λ ι.

γλιμμισιὰ ἢ, Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) γλιμμισὰ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐς. γ λ ἰ μ μ ι σ η καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -ι ἄ.

1) Λεπτὴ λωρὶς ἡμικατεργασθέντος δέρματος, χρησι-
μεύουσα διὰ τὴν ραφὴν τῶν χωρικῶν ὑποδημάτων, τῶν τσα-
ρουχιῶν Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.): Νὰ βρῇ τρεῖς γλειμμισιές ἀγριο-
μερικὸ λουρί (ἀγριομερικὸ = ἐκ ζῶου διατιωμένου εἰς ἀγρια
μέρη). 2) Τὸ πεποικιλμένον ἄκρον δερματίνης λωρίδος Κρήτ.

γλιμμίστρα ἢ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐς. γ λ ἰ μ μ ι σ η καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -ί σ τ ρ α.

Τὸ πεποικιλμένον ἄκρον λωρίδος, διὰ τῆς ὁποίας περιτυ-
λίσσεται ὁ δερμάτινος σάκκος ὁ περιέχων τὴν τροφὴν τῶν
ποιμένων.

γλιμμῶ Καππ. (Φάρασ.)

Πιθάν. ἐξ ἀμαρτ. ρ. ἐ κ λ ε μ μ ῶ, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐς.
ἐ κ λ ε μ μ α.

Ἐκβάλλω, βγάζω.

γλίμπα ἢ, ἐνιαχ. γλίμπα Νίσυρ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐς. γ λ ἰ τ σ α καὶ λ ἰ μ π α.

Ἡ ἀκχαρσία.

γλιμπιάζω ἐνιαχ. γλιμπιάζω Νίσυρ. Μετοχ. γλι-
μπιασμένος Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ἰ μ π α.

Ρυπαίνω.

γλίνα ἢ, γλίνη Ἰκαρ. (Εὐδελ.) γλίνα πολλαχ. καὶ Τσα-
κων. (Μέλαν. Πραστ.) γλίνα Πελοπν. (Καρδάμ. Ξεχώρ.
Τσέρ.) Χίος (Πισπιλ.) γλίν-να Κύπρ. γκλίνα Ἡπ. (Ζαγόρ.

